

De Vluchtheuvel

Een plek
waar Bram
tot rust komt

Thema:
Gast-
opvang

Na anderhalf jaar voelt Bram van Veen (11)* zich bij zijn gastgezin helemaal thuis. Om het weekend is hij bij Wim en Gerda Moerman. Zij doen eigenlijk niets bijzonders met hem. Bram helpt bij het zorgen voor de konijnen en de kippen, bouwt een hut of helpt in de tuin. En er is alle tijd om tot rust te komen, rust die Bram zo hard nodig heeft.

Brams moeder Ineke vertelt waarom haar zoon veel rust nodig heeft: "Als kleine peuter viel Bram in de vijver en kreeg een hartstilstand. Bram werd gereanimeerd en met grote spoed naar het universitaire ziekenhuis gebracht. Wonder boven wonder mocht hij na vijf dagen weer mee naar huis." De eerste jaren na het ongeluk lijkt er met Bram niets aan de hand te zijn. Hij ontwikkelt zich zoals elke peuter. Maar als hij in groep 3 zit, krijgt hij het steeds moeilijker. Het niveau is voor Bram geen probleem, maar hij heeft weinig energie, is vaak intens moe en snel overprikkeld. Uit onderzoek bij een revalidatiecentrum blijkt dat hij onherstelbaar hersenletsel aan het ongeluk heeft overgehouden.

"Bram moet al jong leren zijn energie goed te verdelen. Hij is daarvoor een periode opgenomen geweest in het revalidatiecentrum," vertelt Ineke. "Voor een jonge jongen valt het niet altijd mee om beperkt te zijn. Er zijn weken dat hij te moe

is om naar school te gaan. Zijn plaats in het levendige jonge gezin, met twee puberbroers boven hem en twee zusjes onder hem, kost hem veel energie. Bram wordt snel boos en reageert dat af op ons als ouders of op zijn zusjes." Daarom zijn Ronnie en Ineke op zoek gegaan naar een gastgezin, waar Bram af en toe tot rust kan komen.

Ineke: "We zochten naar een rustig gezin op redelijke afstand, maar dat was op dat moment niet beschikbaar. Toen we via onze kennissenkring in aanraking kwamen met een echtpaar dat Bram zou willen opvangen, hebben we het via De Vluchtheuvel officieel geregeld. We vinden het fijn dat er een deskundige derde bij betrokken is."

In het begin vond Bram het moeilijk te begrijpen dat hij naar een gastgezin moet, maar inmiddels is hij er helemaal aan gewend. Bram komt bij de familie Moerman tot rust en ook Ineke en Ronnie en de andere kinderen kunnen op adem komen. Ineke: "Wij zijn zó blij met de familie Moerman en we hopen dat Bram er voorlopig nog mag komen. Alle andere dagen kunnen we nu zo goed mogelijk voor onze Bram zorgen!"

**Bram, zijn ouders en het gastgezin heten in werkelijkheid anders.*

“We willen hen niet meer missen!”

Familie Stip over hun gasten

Toen het Elspeetse echtpaar Henriekus en Herma Stip hun huis openstelden voor gasten hadden zij weekend- of deeltijdopvang voor kinderen van 8 tot 12 jaar in gedachten. Ze kregen twee pubers van toen 12 en 17 jaar. De één voor drie weekenden in de maand, de ander drie maanden aaneengesloten. Al zijn de plaatsingen anders dan hun opgegeven voorkeur, Henriekus en Herma zijn er stellig in: “We zouden hen niet meer willen missen!”

Henriekus en Herma (beide 34) zijn twaalf jaar getrouwd. Tot hun verdriet blijft hun huwelijk kinderloos. Henriekus: “Zes jaar geleden verhuisden we naar Elspeet. Sindsdien is er meer rust in ons leven. Steeds sterker werd de vraag hoe ons leven een zinvolle invulling krijgt. Toen er in het landelijke kerkblad tot drie keer toe een oproep stond om gastopvang te bieden, hebben we ons aangemeld. Daar hebben we nog geen moment spijt van!”

De eerste aanvraag – bijna tweeënhalf jaar geleden – gaat om de zeventienjarige Timo die op dat moment niet meer thuis kon wonen. Henriekus en Herma zeggen ‘ja’. Het worden drie pittige maanden, maar toch hebben ze het goed met elkaar. Ook na deze periode komt Timo

nog regelmatig langs en na enkele maanden komt hij door omstandigheden weer bij hen wonen. In de tussentijd worden Henriekus en Herma gebeld over Joël van 12 jaar, een jongen met gedragsproblemen. Drie van de vier weekenden in de maand is hij bij de familie Stip.

Herma: “Als de jongens er zijn, doen we spelletjes, we praten veel, we wandelen met de hond, drinken en eten wat lekkers bij de kachel. We proberen een luisterend oor te hebben, bieden ritme en regelmaat en zijn duidelijk in de regels. Dat doet hen goed. En wij vinden het zó stil als ze er niet zijn. We willen hen niet meer missen!”

Timo en Joël heten in werkelijkheid anders.

Word ook
gastgezin!
Zie achterpagina.

Jubileumsymposium 'Aan het front'

Op 20 september jl. herdachten we in Gouda het 40-jarig jubileum van De Vluchtheuvel met een jubileumsymposium. Een impressie in foto's.

Na het welkom door dhr. M. van der Elst (voorzitter Raad van Toezicht) en de opening en meditatie door ds. C. van Ruitenburch blikte directeur H. van Groningen in een lezing terug op 40 jaar De Vluchtheuvel.

Drs. G.A. Verhoeks, adviseur in de zorg, verzorgde de hoofdlesing over de geestelijke strijd rond huwelijken, gezinnen en relaties.

De lezingen werden afgewisseld met muzikale intermezzo's.

Er was volop gelegenheid voor ontmoeting.

Er waren interactieve workshops door medewerkers, waarin de aanwezigen iets ervoeren van het werk van De Vluchtheuvel.

Cijfers uit jaarverslag 2018

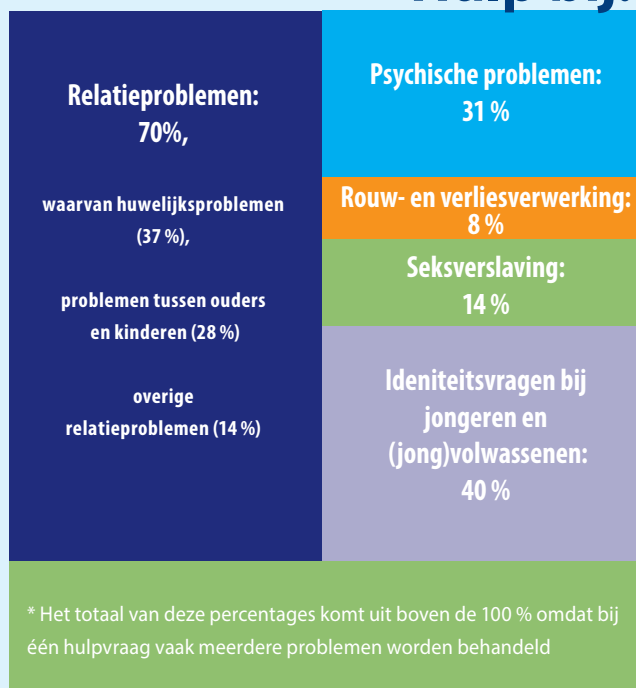

Waarderingscijfer hulpverlener **8,2**

Waarderingscijfer De Vluchtheuvel **8,0**

Hulp bij:

Geestelijke strijd

De Vluchtheuvel biedt hulp. Al 40 jaar. In september stonden we erbij stil tijdens een jubileumsymposium. Het thema was 'de geestelijke strijd' (download de lezing op www.stichtingdevluchtheuvel.nl/jubileum). In ons werk is het zo nodig om de gehele wapenrusting aan te trekken (Efeze 6). Daarbij is het gebed onmisbaar. In het besef dat God een Hoorder is van het gebed. Al kan dat ook vragen geven als God een weg met ons gaat die onbegrijpelijk is en zo zinloos lijkt.

Dat heeft ook Abraham ondervonden. Hij kreeg de opdracht om zijn zoon, zijn enige, die hij liefhad, te offeren. Dat druiste in tegen alles wat hij van God had geleerd. Het is ontroerend om te zien hoe gehoorzaam Abraham hierop reageert. Hij staat 's morgens vroeg op en gaat. Omdat hij geloofde dat God Zich niet vergiste (Hebr. 11: 18). Zelfs van de Heere Jezus lezen we dat Hij "gehoorzaamheid geleerd heeft uit hetgeen Hij heeft geleden". Alleen ziende op Hem is het mogelijk om deze geloofsgehoorzaamheid in de praktijk te brengen.

Dank voor al uw meeleven en steun! Mocht u uw jubileumgift nog niet hebben overgemaakt: het jubileumjaar is nog niet voorbij.

H. van Groningen, directeur-bestuurder

Word gastgezin!

Gastgezinnen zijn **'gewone' gezinnen** waar ruimte in het hart en in het huis is voor **kinderen en jongeren van 18 jaar en jonger**. De ouders hebben een **stabiele relatie** met elkaar, bieden een **veilig opvoedklimaat**, leven naar **Bijbelse waarden en normen** en hebben een **eigen kamer** voor een gast vrij.

Herkent u zich hierin? Word dan gastgezin! Neem contact op met ons kantoor, tel. (0113) 21 30 98.

Start cursussen en gespreksgroepen

In het voorjaar van 2020 starten de volgende cursussen en gespreksgroepen, onder andere:

- Houdmevast-cursus
- Mannengroep seksverslaving
- Identiteitsgroep

Volg het nieuws op onze website voor data en locaties.

Colofon

Hoofdkantoor

Beatrixlaan 15, 4461 PM Goes
telefoon: (0113) 21 30 98
e-mail: info@stichtingdevluchtheuvel.nl
www.stichtingdevluchtheuvel.nl

Bankrekening

IBAN: NL85 INGB 0004 3255 63
t.n.v. Stichting Hulpverlening
De Vluchtheuvel te Woerden

Verantwoording

Versijnt tweemaal per jaar.
Doelgroep: donateurs,
externe contacten, kerkenraden
en belangstellenden.

Het vragen van hulp of advies kan telefonisch tijdens kantooruren op werkdagen: (0113) 21 30 98 of ga naar www.stichtingdevluchtheuvel.nl/aanmelden-voor-hulp

